Avditorne vaje za Programiranje II

Matej Blagšič

15. marec 2018

Kazalo

1	Prva vaja	2
2	Druga vaja	2
3	Tretja vaja	3

1 Prva vaja

2 Druga vaja

Izračunaj $\int_{x_0}^{x_1} 2x^2 - 5x \, dx$. Rezultat preveri analitično.

Če analitično integriramo itegral, dobimo: $\int_{x_0}^{x_1} 2x^2 - 5x \, dx = 2\frac{x_1^3}{3} - 5\frac{x_0^2}{2}$

Sedaj spišimo kodo:

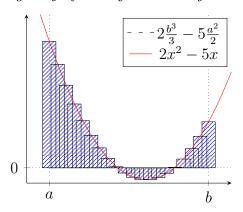
```
int main(){
    float x, x0, x1;
    float dx = 0.0000001;
    float integral = 0;
    printf("vnesi spodno mejo");
    scanf("%f",&x0);
    printf("Vnesi zgornjo mejo");
    scanf("%f",&x1);

    for(x=x0; x<x1;x+=dx){
        integral += dx*(2*x*x-5*x);
    }

    printf("Integral znasa: %f\n", integral);
    return 0;
}</pre>
```

Pri programu nam spremenljivka dx sporoči, kako širok del območja integrira. Manjša, kot je cifra, bolj natančno izračuna. x0 in x1 sta spodnja in zgornja meja integracije, x pa je spremenjivka, ki jo premikamo po intervalu za dx razdaljo in seštevamo pravokotnike.

Integracija funckije na obmocju od a do b

3 Tretja vaja

1. naloga

Napiši program, ki izpiše in izračuna faktorielo(fakulteta) nekega števila(1-20)

Pri temu programu spoznamo omejitve velikosti spremenljivk. Pomemno je, da so števila, ki jih hočemo hraniti in predstavljani v polni natančnosti ne presegajo velikosti spremenljivke. Če ne, potem se prične pačenje podatkov. Vidimo, da lahko uporabimo izrad long long in s tem povečamo obseh navadnega long tipa. Podobno lahko naredimo tudi s spremenljivkam s plavajočo vejico, recimo long double.

```
int main(){
    unsigned long long resitev = 1, n;

    for(n=1; n<=20; n++){
        for(int i=1; i<=n; i++){
            resitev *= i;
        }
        printf("Faktoriela od %lld! je %lld\n", n, resitev);
        resitev = 1;
    }
    return 0;
}</pre>
```

2. naloga

Napiši program, ki sešteje maso lune in zemlje ter sonca.

Namen vaje je dodatno spoznati omejitve spremenljivk v programskem jeziku C. Mase lune, zemlje in sonca so ogromne, zato se začenja poznati popačenje podatkov. Ugotovili smo, da dobimo kar se da dobre rezultate, če uporabimo double, ki ima največji obseh, a se vseeno na določenem mestu pojavi naključna številka, ki ni podana med vhodnimi podatki.

```
int main(){
   double luna = 7.348e22;
   double zemlja = 5.972e24;
   double sonce = 1.989e30;

   printf("Masa lune je: %40.01f \n",luna);
   printf("Masa zemlje je: %40.01f \n",zemlja);
   printf("Masa sonca je: %40.01f \n",sonce);
   printf("Skupna masa je: %40.01f\n", zemlja+luna);
   printf("Skupna masa sonca pa lune je: %40.01f\n", sonce+luna);
   return 0;
}
```